

Arrest

**nr. 98 338 van 4 maart 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

ezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LOOS loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 12 februari 2012, verklaart er zich op 13 februari 2012 vluchteling.

1.2. Op 17 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 18 september 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, geboren en getogen in de provincie Kabul, district Paghman, regio Darai Pashayee, in het dorp Udekhel. U verklaart zestien jaar te zijn en dus minderjarig. In Afghanistan was u een herder, ging niet naar school. U bent Tadzjiek van etnische origine. U diende Afghanistan te verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban.

U stelt dat uw vader, ten tijde van het talibanregime, actief was bij de taliban en dat hij na de val van dat regime naar Kandahar vluchtte. Na de afkondiging van de amnestie door de regering van Karzaï, kwam uw vader terug naar huis, maar ongeveer een maand later werd hij meegenomen door de overheid. Dat is ongeveer drie tot vier jaar geleden en sindsdien is hij spoorloos. Uw moeder heeft nog een tijdlang navraag gedaan, maar dan werd haar gezegd dat ze in de problemen zou geraken als ze verder zocht. Naar aanleiding van deze problemen, verliet uw oudste broer R. G. Afghanistan. Hij liet weten dat hij in UK was, maar uw familie had verder geen contact meer met hem. Pas na aankomst in België vond u uw broer via 'facebook' terug. Uw broer heeft een verblijfstitel in UK.

Ongeveer een jaar tot anderhalf jaar geleden, werd er in jullie huis, naar aanleiding van een grote algemene huiszoeking in de regio, een belangrijke hoeveelheid wapens gevonden. Door de overheid wordt u ervan beschuldigd te hebben samengewerkt met de taliban, samen met uw vader. Ongeveer een maand voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw broer T. door taliban uit jullie huis meegenomen. Zowel hij als u waren benaderd door collega's of neven van Mullah Rashid, die had samengewerkt met uw vader. U had geweigerd. Ook T. was benaderd en nadien mocht hij van uw moeder niet meer buiten. Dan, ongeveer twintig dagen later, op een nacht dat u op uw land was om water te geven, werd uw broer meegenomen. Sindsdien is hij spoorloos. Vervolgens besprak uw moeder het probleem met uw oom, en bent u gevlucht. U verliet in de herfst Afghanistan en was ongeveer vier maanden onderweg tot België waar u op 13 februari 2012 een asielaanvraag indiende.

U legt volgende documenten neer: uw 'taskara' dd.10.01.1390 (30 maart 2011), twee foto's waarop uw vader te zien is, een kopie van de verblijfstitel van uw broer in UK en drie originele documenten betreffende het feit dat u door de overheid wordt beschuldigd. Het eerste betreft een document dd. 07.08.1389 (29 oktober 2010) van het Politiecommissariaat aan het districtshoofd, om u voor te leiden voor gehoor inzake de activiteiten van uzelf en uw vader tijdens het talibanregime. Het tweede document dd.03.08.1390 (25 oktober 2011) van hetzelfde politiecommissariaat betreft een aanhoudingsbevel voor u, wegens samenwerking met de taliban in de periode dat zij aan de macht waren. Het derde document dd. 07.08.1390 (29 oktober 2011) betreft een oproep van de politie aan het dorpshoofd om u voor te leiden voor gehoor, met het antwoord van het dorpshoofd dat u niet meer in de regio aanwezig bent.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in bovenstaande Conventie, kan worden vermoed.

U baseert uw vrees voor vervolging op het feit dat uw vader een beruchte talib was en dat u heden door de overheid ervan wordt beschuldigd met hem te hebben samengewerkt. Omwille van het profiel van uw vader vreest u ook de gedwongen rekrutering door de taliban, met name vanwege Mullah Rashid, destijds een kompaan van uw vader. Echter, u maakt noch het profiel van uw vader, noch uw vrees voor vervolging aannemelijk. Immers, verscheidene elementen uit uw vluchtrelaas zijn volstrekt onlogisch.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u geen enkel overtuigend element aanbrengt van de activiteiten van uw vader ten tijde van het talibanregime. U presenteert enkel twee foto's, één waarop uw vader nog een jongen is en een andere samen met zijn vrienden. U erop gewezen dat één van hen een uniform draagt zoals deze van de Noordelijke Alliantie destijds - die het talibanregime juist bekampte - zegt u dat taliban ook dergelijke uniformen droegen en 'Pakwols' (wollen muts zoals gedragen door de Tadzjiekken) (gehoorverslag CGVS p.5). In ieder geval zijn deze foto's een onvoldoende aanwijzing van het feit dat uw vader een talib zou zijn geweest.

Verder zegt u dat uw vader na de val van het regime naar Kandahar was gevlucht en na de afkondiging van amnestie terugkeerde naar huis. Dit laatste was ongeveer drie tot vijf jaar geleden, dus ergens tussen 2007 en 2009 (gehoorverslag CGVS p.5). Het is echter weinig aannemelijk dat u geen enkele herinnering zou hebben aan de terugkeer van uw vader uit Kandahar, gezien het feit dat u erg jong was toen het talibanregime viel en uw vader langdurig afwezig was. Vijf jaar geleden was u ongeveer tien of elf jaar, en het is niet aannemelijk dat u geen enkele herinnering heeft aan uw vader die

na lange tijd terugkeerde naar huis en logischerwijze een diepe indruk op u moet hebben achtergelaten (gehoorverslag CGVS p.5). Dan, u gevraagd iets over uw vader te vertellen, verwijst u naar zijn betrokkenheid bij de taliban en zegt u dat hij verdwenen is en dat u "niet weet of hij werd opgepakt" (gehoorverslag CGVS p.4). Even later zegt u dan weer dat uw moeder u vertelde dat uw vader "door enkele gewapende mannen van de overheid" werd opgepakt (gehoorverslag CGVS p.5). Over de verdwijning van uw vader geeft u geen verdere informatie die duidelijkheid kan scheppen of hij al dan niet werd opgepakt en zo ja, door wie.

Verder zijn ook uw verklaringen over uw oudste broer R. G. bevreemdend. Zo zou uw broer zijn gevlucht na de verdwijning van uw vader, maar u gevraagd naar de reden en het moment van zijn vlucht, heeft u hierover "geen enkel idee", wat opnieuw niet geloofwaardig is (gehoorverslag CGVS p.5). Ook dat uw familie geen enkel contact zou hebben gehad met uw broer tijdens zijn verblijf in UK, wat toch al een paar jaar zou moeten zijn, gesteld dat hij na de verdwijning van uw vader vertrok, is weinig aannemelijk. Dat uw broer op zijn beurt geen moeite zou hebben gedaan om aan zijn moeder en familie te laten weten dat hij in veiligheid was en een nieuw leven kon opbouwen, is evenmin plausibel. De enige objectieve vaststelling inzake R. G. - ook aangenomen dat dit werkelijk uw broer betreft - is dat uit de door u neergelegde documenten blijkt dat hij in de UK in januari 2011 een verblijfstitel heeft gekregen voor vijf jaar.

Verder, inzake de door u ingeroepen vrees tegenover de Afghaanse overheid dient het volgende te worden opgemerkt. Het is weinig aannemelijk dat u zou worden beschuldigd van samenwerking met de taliban, tijdens het talibanregime, gezien het feit dat u bij de val van dat regime in 2001, ongeveer maar vier jaar oud was. U hierop gewezen, zegt u dat u niet weet waarom ze zo iets hebben geschreven (gehoorverslag CGVS p.5). Bovendien is het merkwaardig dat alleen u zou zijn beschuldigd door de overheid, en bijvoorbeeld ook niet uw broer T. die ongeveer achttien jaar is en dus ouder dan u (gehoorverslag CGVS p.5).

Verder kan u slechts één document plaatsen in een context, namelijk een huiszoeking waarbij er een grote hoeveelheid wapens zou zijn gevonden, ongeveer een jaar tot anderhalf jaar geleden. U legt inderdaad een document neer dat dateert van 2010, waarin om uw arrestatie wordt verzocht. Hierbij moeten echter volgende vaststellingen worden gedaan. Ten eerste is het merkwaardig dat er geen huiszoeking zou zijn geweest in de periode dat uw vader zou zijn gearresteerd en dat er pas zoveel jaar later een grote wapenvondst wordt gedaan tijdens een "algemene" huiszoeking in de regio (gehoorverslag CGVS p.5). Aangezien u stelt dat uw vader gelinkt werd met de taliban en om die reden langdurig in Kandahar verbleef, is het totaal onlogisch dat de overheid een dergelijke zoekactie al niet eerder zou hebben verricht. Ten tweede is het toch merkwaardig dat er, gedurende een heel jaar, geen enkel gevolg werd gegeven aan dit arrestatiebevel noch dat u andere problemen ondervond met de overheid, terwijl u gewoon in het dorp verbleef en herder was, en dus gemakkelijk 'vindbaar' was mocht men u werkelijk hebben willen arresteren. Dat er dan plots nog twee arrestatiebevelen komen, zonder dat er ooit ook maar enige poging werd ondernomen u daadwerkelijk te arresteren, is niet geloofwaardig (gehoorverslag CGVS p.8).

Uit het bovenstaande blijkt dat er ernstig aan de authenticiteit en herkomst van deze drie politiedocumenten kan worden getwijfeld. Ook vormelijk valt het op dat bij het eerste en het tweede document, de datum in eenzelfde handschrift met eenzelfde kleur van inkt werd neergeschreven, anders dan het schrift en gebruikte inkt van de geschreven tekst op het document zelf. Op het derde document werd een eerdere datum (rechtsboven) met tipex bewerkt en overgeschreven. Ook de stempel links middenin het document vertoont een zeer grillige vorm. Wat er ook van zij, Afghaanse documenten hebben op zich weinig bewijswaarde. Immers, uit informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat in Afghanistan gelijk welk document kan worden gekocht via corruptie of op de zwarte markt. Deze bevinding samen met bovenstaande opmerkingen mbt. deze documenten en mbt. uw weinig plausibele verklaringen, maakt dat aan deze stukken geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Aangezien u het profiel van uw vader onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt, kan er ook onvoldoende geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u, alsook uw broer T., door een collega van uw vader, namelijk Mullah Rashid onder druk werd gezet om de taliban te vervoegen (gehoorverslag CGVS p.9). Hierbij dient eveneens te worden opgemerkt dat u geen uitleg kan geven voor het feit dat uw moeder uw broer had verboden het huis te verlaten, nadat hij door taliban was benaderd, maar dat dit niet het geval was voor u, gezien u verder in de bergen de dieren bleef hoeden en ook jullie velden van water voorzag (gehoorverslag CGVS p.12).

Rekening houdend met alle bovenstaande bemerkingen heeft u uw zelfverklaarde vrees voor vervolging niet aannemelijk gemaakt.

De door u neergelegde 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs) is een aanduiding van uw identiteit, wat niet wordt betwist.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul, district Paghman te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats.

Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

Uit deze analyse blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009. Deze tendens zette zich door. Op één ernstig incident na in december 2011, blijkt uit een analyse tot en met mei 2012, dat de provincie Kabul opvallend rustig was. Voor het district Paghman werden er in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten gemeld, mede door een sterke aanwezigheid van politie en veiligheidstroepen in de regio (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012).

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Kabul, district Paghman geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker een schending op van de artikelen 48/2 tem 48/5; artikel 52, § 2, artikel 57/6, 2de lid en artikel 62 van Vreemdelingenwet; van artikel 1 van de Vluchtelingenconventie; schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de

algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel alsook van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker meent dat hem de vluchtelingenstatus ten onrechte werd geweigerd. Hij wijst erop dat te weinig rekening werd gehouden met het feit dat zijn broer R. G. G. in het Verenigd Koninkrijk (VK) werd erkend omwille van gelijklopende problemen als verzoeker. Verzoeker merkt allereerst op dat hij nochtans voldoende informatie had verschaft over zijn broer en wijst erop dat hij heeft aangegeven dat zijn broer Afghanistan diende te verlaten om dezelfde redenen als deze waarom verzoeker zelf is gevlucht, i.c. problemen met de taliban en de overheid. Verzoeker hekelt voorts het feit dat de commissaris-generaal geen stappen heeft ondernomen om meer informatie over de erkenning van zijn broer in het VK te verkrijgen. Hierbij merkt verzoeker nog op dat hij naar best vermogen actief heeft meegewerkt aan het onderzoek en zoveel mogelijk bewijzen heeft aangebracht. Er dient op het vlak van de bewijslast evenwel rekening te worden gehouden met het feit dat verzoeker minderjarig is en dit overeenkomstig de richtlijnen van de UNHCR. Verzoekende partij merkt verder nog op dat hij recent in het bezit werd gesteld van de procedurestukken en het vonnis betreffende de asielaanvraag van zijn broer in het VK – verzoeker voegt deze stukken ook toe aan onderhavig verzoekschrift – en wijst erop dat uit deze stukken duidelijk blijkt dat i) verzoeker wel degelijk de broer is van R. G. G. en ii) het asielaanvraag van verzoeker volledig wordt bevestigd wat betreft de werkzaamheden van zijn vader voor de taliban en zijn verdwijning, de zoekacties die verzoekers moeder en broer vervolgens opzetten, en de problemen die ze hierop volgend kenden. Hieruit volgt dat de motivering van de bestreden beslissing dat het profiel van verzoekers vader als talib niet geloofwaardig is niet kan worden aangehouden. Gezien het relaas van verzoekers broer in het VK als geloofwaardig werd beschouwd en verzoekers broer bijgevolg als vluchteling werd erkend, kan het feit dat verzoeker zelf amper herinneringen heeft aan de terugkeer van zijn vader alsook het feit dat hij zich niet lijkt te herinneren wanneer zijn vader terugkeerde, niet worden volgehouden om in hoofde van verzoeker te stellen dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn. Verzoeker wenst hier tot slot nog aan toe te voegen dat hem niet kan worden verweten dat hij deze stukken betreffende de asielprocedure van zijn broer in het VK niet eerder voorlegde, daar hij nog maar recent het contact met zijn broer heeft hersteld. Bovendien ging verzoeker ervan uit dat een kopie van de verblijfstitel voldoende was als bewijs, wat hem niet kan verweten worden. Verzoeker kon immers niet weten dat de aangereikte informatie niet zou worden nagegaan.

2.2. De problemen die verzoeker aanhaalt en die aan de basis van zijn asielaanvraag liggen, vloeien allen voort uit het feit dat verzoekers vader een beruchte taliban was. De asielaanvraag van verzoeker werd dan ook in hoofdzaak afgewezen omdat: *“Aangezien u het profiel van uw vader onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt, kan er ook onvoldoende geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u, alsook uw broer T., door een collega van uw vader, namelijk Mullah Rashid onder druk werd gezet om de taliban te vervoegen (gehoorverslag CGVS p.9).”*

Verzoeker brengt bij zijn verzoekschrift een aantal nieuwe stukken bij waaronder een vonnis van de “First-tier Tribunal” uit het Verenigd Koninkrijk waarbij de vluchtelingenstatus van verzoekers broer wordt erkend. Uit dit vonnis blijkt ook dat er niet langer kan worden getwijfeld aan het profiel van verzoekers vader, een beruchte taliban. Eveneens blijkt hieruit ontegensprekelijk dat verzoeker wel degelijk de broer is van R.G.G. aangezien deze laatste bij zijn asielaanvraag in 2006 exact dezelfde familiale samenstelling opgaf als verzoeker evenals dezelfde verblijfplaats van het gezin. Bovendien bevestigt het vonnis de verschillende elementen uit het relaas van verzoeker.

Aangezien het hoofdmotief van de weigeringsbeslissing ten gevolge van dit vonnis niet langer overeind blijft en aldus vaststaat dat aan het profiel van verzoekers vader niet langer kan worden getwijfeld zoals ook de verwerende partij in haar verweernota bevestigt, dient echter de vraag te worden gesteld in welke mate verzoeker als zoon van een beruchte taliban (die verdwenen is nadat hij werd opgepakt door de overheid) zelf niet is gaan behoren tot een bepaalde risicogroep. Temeer nu uit het voorgelegde vonnis kan worden afgeleid dat er een verband is tussen het profiel van verzoekers vader en de moeilijkheden die verzoekers broer hierdoor ondervonden heeft. Het ontbreekt de Raad eveneens aan informatie met betrekking tot gedwongen rekrutering van minderjarigen door de taliban. Het neergelegde vonnis trekt immers evenmin in twijfel dat verzoekers jongere broer gedwongen diende te werken voor de taliban en verwijst hiervoor naar een rapport van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken.

Uit wat voorafgaat blijkt dat het actuele dossier, gelet op het profiel van verzoekers vader, de Raad niet toelaat te beoordelen in welke mate verzoeker als minderjarige al dan niet zou kunnen behoren tot een risicogroep waardoor hij vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin riskeert dan wel een reëel risico op

ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou kunnen lopen. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 september 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER